

Η αιώνια δύναμη.

Επίσκοπος Αυγουστίνος Καντιώτης (†).

«Λίθον ον απεδοκίμασαν οι οικοδομούντες, ούτος εγενήθη εις κεφαλήν γωνίας».

Από όλη την ευαγγελική περικοπή (η οποία διαβάζεται την Κυριακή ΙΓ' Ματθαίου), και περιέχει την παραβολή των κακών γεωργών, πηγαίνω στον τελευταίο στίχο: «Λίθον ον απεδοκίμασαν οι οικοδομούντες, ούτος εγενήθη εις κεφαλήν γωνίας»· λιθάρι, που το παραπέταξαν οι χτίστες, αυτό έγινε ο ακρογωνιαίος λίθος της οικοδομής (Ματθ. 21:42). Είναι μια προφητεία των Ψαλμών της Παλαιάς Διαθήκης (Ψαλμ. 117:22), που ο Χριστός βεβαιώνει εδώ ότι εκπληρώθηκε στο πρόσωπό του.

Κανένα άλλο πρόσωπο, αγαπητοί μου, δεν απασχόλησε τόσο την ανθρωπότητα και δεν απέσπασε τόσο την προσοχή όσο το πρόσωπο του Θεανθρώπου Χριστού. Κανείς άλλος δεν έγινε αντικείμενο τόσης μελέτης και συζητήσεως, κανείς δεν απέκτησε τόσους πιστούς φίλους και αφοσιωμένους

λατρευτές αλλά και τόσους σφοδρούς εχθρούς και εμπαιθείς πολεμίους όσους αυτός.

Άλλοι τον λάτρευσαν ως Σωτήρα και τον έβαλαν βασιλέα των καρδιών και Θεό τους· γονάτισαν εμπρός στο μεγαλείο του και έψαλαν το αιώνιο κάλλος και την αμέτρητη δύναμή του.

Άλλοι όμως τον δέχθηκαν ως απλό προφήτη ή φιλόσοφο ή κοινωνιολόγο και αναμορφωτή· δεν άφησαν όμως οι δυστυχείς να διεισδύσουν στις σκληρές καρδιές και στις περιορισμένες διάνοιές τους οι ακτίνες της Θεότητός του, που θα τους έδιναν την πίστη και τη χάρη.

Άλλοι τέλος τον φθόνησαν, τον μίσησαν και εκτόξευσαν εναντίον του μεγαλείου και της Θεότητός του τα ανίσχυρα βέλη της κακίας τους.

Πράγματι ο Ιησούς Χριστός δια μέσου των αιώνων στάθηκε «σημείον αντιλεγόμενον» (Λουκ. 2:34) και «πέτρα σκανδάλου» (Ρωμ. 9:33· Α΄ Πέτρ. 2:7). Το «σχίσμα» εξαιτίας του, το οποίον «εγένετο» στην εποχή του (Ιω. 7:43), παρατηρείται και θα παρατηρείται μέχρι συντελείας των αιώνων.

Το πέρασμα του Ιησού από την σκηνή του κόσμου αποτελεί το μεγαλύτερο κοσμοϊστορικό γεγονός· όμοιό του δεν έχει να παρουσιάσει η παγκόσμιος ιστορία, που απ' αυτό χωρίστηκε σε προ Χριστού και μετά Χριστόν. Ο Θεός της ειρήνης δίχασε(!) την ανθρωπότητα σε δύο μεγάλα και αντιμαχόμενα στρατόπεδα· στους πιστούς και στους απίστους· σ' εκείνους που τον πίστεψαν, τον πιστεύουν και θα τον πιστεύουν αιωνίως ως τον μόνο αληθινό Θεό, νικητή του θανάτου, αρχηγό της ζωής, μοναδική πηγή της ευτυχίας του ανθρώπου, και σ' εκείνους που τον θεώρησαν οριστικά νεκρό, ως μεγάλη μεν φυσιογνωμία, πάντως όμως άνθρωπο, ή και ως πλαστό και ανύπαρκτο πρόσωπο.

Η Εκκλησία του Χριστού κληρονόμησε αιώνιο κύρος. Είναι για την ψυχή του ανθρώπου ό,τι είναι για το σώμα το ψωμί, το νερό, ο αέρας. Όσοι αιώνες κι αν περάσουν, δεν μπορεί ο άνθρωπος να πει στον αέρα ή στο νερό ή στο ψωμί «Ξεθύμανες πια, δε σε χρειάζομαι». Έτσι και η Εκκλησία του Χριστού είναι απαραίτητη για τη ζωή του ανθρώπου και του κόσμου.

Η δύναμη και η αξία της Εκκλησίας παραμένει ακατάλυτη και αιώνια. Αυτή είναι το φυτώριο του Ιησού Χριστού, του απαραίτητου ακρογωνιαίου

λίθου κάθε ωραίου και υψηλού οικοδομήματος οιοδήποτε αιώνας· διότι «Ιησούς Χριστός χθες και σήμερα ο αυτός και εις τους αιώνας» (Εβρ. 13:8).

Από το βιβλίο: Επισκόπου Αυγουστίνου Καντιώτου, Αισιόδοξα μηνύματα για διέξοδο στα αδιέξοδά μας και ασφάλεια στις ανασφάλειές μας. Εκδόσεις «Ορθόδοξος Κυψέλη», Θεσσαλονίκη 2013.

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>